

קובץ

האור לחיים

שנה חמישית

מאמרים ושיחות
מזן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

פרשת ואתחנן תשפ"ב

זמני השבת

ר"ת	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ם
20:52	20:01	* 19:11	
20:49	19:59	19:09	ת"א
20:52	20:01	19:11	חיפה
20:50	19:59	19:09	ב"ש

* לנוהגים 40 דק': 18:51

הזמנים עפ"י לוח המאור בהוצאת מוסדות "אור החיים"



להארות או הערות, ניתן לפנות
orhachaim4@gmail.com



דיסקים של שיעורי הרב ניתן להשיג
במשרדי אור החיים - 02-5000455



בס"ד ניתן לשמוע את השיעורים בשידור חי
בימים שלישי וחמישי בין השעות 21:00-22:00
קול הדף - 02-6400000
orhachaim.co.il



המעוניינים לסייע בהדפסת החוברת לשם זיכוי הרבים,
או להקדיש את העלון לרפואה, להצלחה, או לעילוי נשמה וכדו',

יוכלו לפנות באמצעות מייל:

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: **02-5000455** **058-321-3565**

052-7129793



יוצא לאור ע"י "מכון אור החיים"
רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים



תוכן עניינים

פרשת ואתחנן תשפ"ב

חלק מהמאמרים נלקטו מתוך הספר "משכני אחריו" - חומש דברים



1 ההבדל הוא, שלו יש רוח הקודש ולכם לא

פרשה למעשה:

5 העיקר שיזכה לקדש את שם ה' בעולם

7 חינוך בטהרת הקודש

9 מה לכם, היהודים, לחפש פה

11 לישועתך קיוויתי ה' - שלוות הבוטח בה'

15 אמשיך להאמין בך ולאהוב אותך

17 סגולתו הבדוקה של הגר"ח מוולוז'ין

20 "המגנטים" של הפרופסור

23 זרענו וכספנו ירבה כחול



ההבדל הוא, שלו יש רוח הקודש ולכם לא

למרכה הצער, שוב היתה הפלה, ולאחריה הגיע ר' מרדכי אל ה"חזון איש" שבור ורצוץ.

עודד אותו ה"חזון איש" ואמר: "אל תדאג, בעזרת ה' תזכו לזרע של קיימא".

זמן קצר לאחר מכן נראה היה שברכתו של ה"חזון איש" עומדת להתקיים, אבל בחודש הרביעי התחילו דימומים.

הפרופסור שטיפל באשה אמר שמדובר בתאומים, אבל אין להם סיכוי, וצריך לעשות ניתוח ולהוציאם.

ר' מרדכי פרץ בבכי, והודיע לרופא שהוא לא מסכים לבצע את הניתוח לפני שיתיעץ עם ה"חזון איש".

פִּי הוּא חֻמְתְּכֶם וּבִינְתְּכֶם לְעֵינַי הָעַמִּים... וְאָמְרוּ רַק עִם חֻכְם וְנִבְּנוּ הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה (דברים ד, ו).

ר' מרדכי הלוי, גבאי בית כנסת בתל אביב, היה נוסע בכל ערב אל ה"חזון איש" זצ"ל, כדי להיות בקרבתו ולראות במה ניתן לעזור לו.

לר' מרדכי ולאשתו נולדה בת אחת, ואחר כך היו כמה הפלות בזו אחר זו, ה' ירחם.

פעם אחת היתה אשתו של ר' מרדכי בחודש השישי, ונאלצו לאשפז אותה. ר' מרדכי נסע מיד לבני ברק, אל ה"חזון איש", אבל ה"חזון איש" הורה לא להכניסו לחדרו. אחר כך נודע לו, שה"חזון איש" לא רצה לצער ולומר לו שאין מה לעשות, ומשום כך לא הכניסו.

"לאחר שהאשה

התהלכה כמה

ימים במחלקה,

חלף השיתוק

ונעלם"

חלפו עוד כמה שבועות, ומצבם של האם והתאומים היה משביע רצון.

בחודש השישי תקף פתאום שיתוק את רגלה של האשה, והפרופסור התחיל לצעוק: "אני אומר לך, שהיא בסכנת חיים! אני מכניס אותה עכשיו לניתוח!".

אמר לו ר' מרדכי: "אני לא מאשר ניתוח, לפני שיש לי אישור מה"חזון איש"!".

הפרופסור כעס ואמר, "אני בא איתך ל"חזון איש", ואסביר לו שחייבים לנתח. בלי ניתוח דחוף, אשתך בסכנת מות!".

נכנסו לחדרו של ה"חזון איש" והפרופסור התפרץ: "למה אתה אומר

"החזון איש"? שאל הפרופסור, "מי זה החזון איש?".

אמר לו ר' מרדכי: "זה הרב שלי, ומה שהוא יגיד לי לעשות - זה מה שאעשה!".

מיהר ונסע לבני ברק. אמר לו ה"חזון איש", "אל תדאג, הכל בסדר. אין צורך לעשות שום ניתוח, רק תשאירו אותה בבית חולים תחת השגחה".

שבועיים שכבה האשה בבית החולים, ושוב התעוררה בעיה. הרופא אמר: "אין בררה, חייבים לעשות ניתוח. או שהתאומים ימותו או שהיא תמות".

מיהר שוב אל ה"חזון איש", ושוב הרגיעו הרב: "אין צורך לדאוג, זה שום דבר".

להצלחת
שמואל בן סימי

במחלקה, חלף השיתוק ונעלם.

בחסדי ה' נולדו לר' מרדכי ולאשתו תאומים בנים בריאים ושלמים, וה"חזון איש" שימש כסנדק בברית של אחד מהתינוקות.



כשהיו התאומים בני שלוש שנים, ביקש ה"חזון איש" מר' מרדכי שיביאם אליו. באותם ימים הנסיעה לא היתה קלה כמו היום. בכל זאת מיהר ר' מרדכי והביא את התאומים אל הרב. הוא לא ידע שהיה זה ימים ספורים לפני פטירתו.

ה"חזון איש" פנה אל אחד מהילדים ושאלו, "אתה יודע מהי ציצית?"

הילד הראה לו בשמחה את ציציותיו. "כן", אמר ה"חזון איש". "כל הזמן תלך עם הציצית, והציצית תציל אותך".

אותו ילד גדל והפך לבחור, והלך לצבא, אבל את הציצית הוא לא הוריד.

פעם אחת היו יריות מכיוון הגבול

לו, שלא יעשה ניתוח? חייבים ניתוח, דחוף!"

אמר לו ה"חזון איש", "לא צריך לנתח, אסור לנתח אותה. אני לוקח את האחריות".

"מה???" לרגע היה הפרופסור המום, אבל אחר כך טען: "איך אפשר לא לנתח?! יש כבר נזקים, אולי בלתי הפיכים, היא סובלת משיתוק ברגל!".

"לא", אמר ה"חזון איש", "אין שיתוק ברגל, יש רק בעיה קטנה. הוולדות שוכבים על גיד מסוים, שמונע ממנה להזיז את הרגל. היא צריכה להתהלך במשך שעה כל יום, ובעזרת ה' זה יסתדר".

הפרופסור יצא והכריז: "איזה עוז יש לרב הזה, איזה עוז! אני ושאר הרופאים במחלקה פוחדים, והרב לא פוחד!".

"כן", אמר ר' מרדכי, "לרב יש רוח הקודש, ולכם לא. זה אולי ההבדל".

כפי שאמר ה"חזון איש", לאחר שהאשה התהלכה כמה ימים

מתכופף אל הציצית, היה הפגז פוגע פגיעה ישירה בראשו.

"באותו רגע", אמר, "הבנתי את המשפט שאמר לי ה'חזון איש' כשהייתי בן שלוש - הציצית תציל אותך".

הסורי. הוא וחבריו היו צריכים להשיב אש. הוא התכונן לירות, אבל פתאום נכרכה הציצית שלו ברובה, והפילה אותו למטה. הוא גחן לשחרר את הציצית מהרובה, ובזמן שהתכופף עבר פגז מעל ראשו. לולא היה



מבצע מיוחד
ארץ אור האלוא

האלוא מוצג
נותרו
כרכים בודדים
בלבד

כל כרך ב-25 ש"ח בלבד!
* מהכרכים שנשארו במלאי

לפרטים והזמנות: **02-5000455**
כמו בן ניתן להשיג בכניסה ל"ישיבת אור החיים"

המבצע
עד גמר המלאי

העיקר שיזכה לקדש את שם ה' בעולם

העולם בכבוד, ותשב בעולם העליון לידי וליד האבות הקדושים. שב יחד עם הצדיקים היושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה'. בשלמא אם משה ישאר בעולם בתור מנהיג של עם ישראל, ויוכל ללמוד וללמד תורה, מובן מדוע מתחנן הוא להישאר בחיים, אבל איזו תועלת תהיה לו אם ישאר בעולם בתור עוף השמים?

מתרץ הרב שך תירוץ מבהיל על הרעיון: משה רבנו לא הסתכל על טובתו האישית, ועל כך שבאפשרותו להיות בשמים ליד הקב"ה וליהנות מזיו השכינה. משה רבנו אמר לקב"ה: רוצה אני לקדש את שמך בעולם,

אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה (דברים ג, כה).

לאחר שמשה רבנו התפלל ולא נענה, ביקש מהקב"ה: 'ריבוננו של עולם, השאר אותי לפחות בתור עוף השמים, כדי שאפרח באוויר ואראה את ארץ ישראל!' (דברים רבה יא, י).

אמר לו הקב"ה: "רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה" (ג, כו).

הקשה מרן הגרא"מ שך זצ"ל, מדוע ביקש משה רבנו לחיות בתור עוף השמים, מה יעזור לו אם יהיה כך, הרי כל מהותו של משה רבנו היא לימוד התורה וזיכוי עם ישראל, והנה הקב"ה בא ואומר לו: 'בוא, תסתלק מן

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

אֶקְדָּשׁ" (ויקרא י, ג), ומשה סבר שהכוונה אליו או אל אהרן, הוא לא ביקש מהקב"ה: 'אם אתה לוקח אותי בהקמת המזבח, השאר אותי לפחות בתור בעל חיים!'

זאת משום שהמהות של "בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ" היא עצמה קידוש שם שמים, כיון שעל ידי שהקב"ה לוקח את הצדיקים, מתקדש שמו בעולם. לכן אמר משה: אם בלקיחה שלי מתקדש שמך בעולם, אני שמח בכך ומשלים עם הגזרה. אבל אם אתה לוקח אותי כדי שלא אכנס לארץ ישראל, לא יהיה על ידי כך קידוש ה' בעולם, ולכן מוטב לי להישאר לפחות בתור עוף השמים, כדי ששמך יתקדש על ידי בעולם!

ואם תיקח אותי מהעולם, לא אוכל לעשות זאת. לכן מבקש אני ממך: אנא, השאר אותי לפחות בתור עוף השמים, וכאשר אעוף, בני האדם יראו אותי ויאמרו: 'איזו ציפור יפה, מעשה ידיו של אלוקים, איזו בריה נאה ברא הקב"ה בעולמו!' ועל ידי כן יתקדש שמך על ידי!

כל המהות של משה רבנו היתה לקדש שם שמים בעולם. לא היה איכפת לו מכך שלא יהנה מזיו השכינה, ויפסיד את העונג האדיר של העולם הבא, העיקר שייזכה לקדש את שם ה' בעולם!

מאידך גיסא אנו מוצאים, שבעת שהקב"ה אמר למשה: "בְּקִרְבִּי

לעילוי נשמת

שמחה סימי בת חוה ז"ל

חינוך בטהרת הקודש

לכל החרדים לדבר ה', ובה אמר: כל אלו הסוטים מרוח התורה, והולכים אחרי בעל פעור, התורה - לא אני - אומרת עליהם: 'והשמידו ה' אלוקיך מקרבך'!"

באותו שבוע נפטר באופן פתאומי ראש הקבוצה ממחלה קשה שהתגלתה בגופו. שבוע לאחר מכן טבע אחד מהם בנהר, והשלישי התאבד.

הרביעי נבהל מאוד ממה שקרה לחבריו, והחליט לברוח לוינה, בבחינת "משנה מקום משנה מזל". משם שלח מכתב ל"חתם סופר", בו כתב: "אני מתנצל על מה שעשיתי, ומבקש סליחה מהרב על שפגעתי בכבודו. אני ירא ממה שקרה לחברי, ומבקש מהרב שיזכיר אותי בתפילותיו".

ה"חתם סופר" שלח שליח לחקור אם הלה באמת שב בתשובה, וקיבל על עצמו עול מלכות שמים. בירור

פי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלוקיך מקרבך (דברים ד, ג).

החינוך בעירו של ה"חתם סופר" זצ"ל, בעיר פרשבורג שבהונגריה, התנהל על טהרת הקודש. הילדים למדו בתלמוד תורה, והמשיכו בישיבה עד נישואיהם. אחרי החתונה היו ממשיכים ללמוד עוד כמה שנים, ולאחריהן היו שהמשיכו בלימודי הקודש כדי להשיג משרה תורנית, והיו שיצאו למסחר, בדרך כלל בשיתוף עם האב או החותן.

רוח ההשכלה לא פסחה על העיר. קבוצה של ארבעה אנשים, עשירים מופלגים, החליטו להקים בעיר בית ספר, בו ילמדו שפות ומקצועות נוספים, ככל הגויים.

ה"חתם סופר", עם כל אהבת ישראל שהיתה יוקדת בקרבו, נלחם בכל עוז כדי להעמיד את הדת על תילה, ומשמע על התוכנית, כינס אספה

הקהילה היו מפרישים אחוז מסוים ממשכורתם לקופה מיוחדת, ממנה היו לוקחים את הכסף הדרוש לכל צרכי הקהילה, בין השאר גם לאחזקת ישיבתו של ה"חתם סופר", שמנתה מאות בחורים, כולל חלוקת משכורות לצוות המלמדים.

ראש הקהילה, שהיה ממונה על הקופה, עשה חשבון שתקציב הישיבה נוגס חלק נכבד מכספי הקופה, והחליט להצר את צעדיה, במטרה לצמצם אותה ואף להביא לסגירתה. בהיותו חבר נאמן של ראש העיר, החליט לגשת אליו, ולספר לו על הישיבה הקיצונית, שנוגסת קשות בתקציב. כתוצאה מכך נמנעת האפשרות לפתח את הקהילה בדברים אחרים.

קצר העלה שהלה ממשיך להתחבר למשכילים, תומך בהם בממונו, ומדרבן אותם לפתוח מוסדות ברוח ההשכלה.

ה"חתם סופר" שלח להודיע לו שאכן הוא יתפלל עליו שלוש פעמים ביום - בברכת "ולמינים ולמלשינים אל תהי תקווה".

תוך פחות משבוע גם הוא, הרביעי והאחרון מבני הקבוצה, הלך לבית עולמו.

כפי שאמר ה"חתם סופר" באספה - כן היה! לא נפלה שיערה אחת ארצה! התקיים במלואו מקרא שכתוב: "כִּי כָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַתְּרֵי בְעַל פְּעוֹר הַשְּׂמִידוֹ ה' אֱלֹקֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ".

המנהג בקהילת פרשבורג היה, שבני



ה"חתם סופר" עמד איתו, ולא נתן לפורצים בשום פנים ואופן לפרוץ את חומות הקדושה. מכוח זה נשארה הקהילה חזקה ומגובשת, כשהיא מתנהלת על טהרת הקודש.

מששמע על כך ה"חתם סופר", אמר: "מי שרוצה לנעול את נשמתם של ישראל, שהיא הישיבה המקיימת את הקדושה והטהרה של כל הקהילה - ינעל בעצמו לפני שהיא תנעל". למחרת יצאה הלוייתו של ראש הקהל.

מה לכם, היהודים, לחפש פה

אפילו אומות העולם מכירים בחוכמת התורה.

מעשה בבחור יהודי שנסע להודו, הסתובב שם שנה שלמה בכל העבודות הזרות ולמד את התועבות. הלך לפגוש נזירים, אך הם לא נתנו מענה לשאלותיו. הלך לפגוש נזירים יותר בכירים, ועדיין לא היה מרוצה. בסוף הצליח, במאמצים גדולים, להגיע לנזיר אחד זקן, שהוא הנחשב ביותר אצל היהודים.

שאל אותו הנזיר: "מאיפה אתה?"

"מארץ ישראל", ענה.

כי הוא חִכְמַתְכֶם וּבִינְתְּכֶם לְעֵינַי הָעַמִּים (דברים ד, ו).

בני אדם חושבים שהתורה היא דבר פשוט. נראה להם שהם יכולים לקרוא את התורה ולהבין.

זה לא כך! התורה "אַרְפֶּה מְאֹרֶץ מְדָה וְרַחֲבָה מְנֵי יָם (איוב יא, ט), והיא עמוקה מאוד מאוד.

המשנה באבות (ה, כב) אומרת: "בן בג בג אומר: 'הפוך בה והפוך בה, דכולא בה, ובה תחזי'". התורה הקדושה כוללת את כל חוכמות העולם, ואין חוכמה בעולם כחוכמתה של התורה.

ללמד אותך. חזור מהר לארצך, ולך
תחפש את התורה, החוכמה האלוקית
נמצאת שם!"

הבחור חזר בתשובה ונעשה תלמיד
חכם.

רק חבל, שבשביל להכיר בחוכמת
התורה צריכים להרחיק עד הודו.

"אתה יהודי?"

"כן".

"מה יש לכם, היהודים, לחפש פה?"
נוף בו הנזיר הזקן. "אתה חושב שיש
לנו חוכמה עמוקה? כל החוכמה שיש
לנו היא המעט שהצלחנו להעתיק
מהתורה שלכם. חבל עליך, אין לי מה



המלאי מוגבל
נותרו
כרכים בודדים
בלבד

מבצע מיוחד
ארץ אור המלאי

כל כרך ב-25 ש"ח בלבד!
* מהכרכים שנשארו במלאי

כמו כן ניתן להשיג בכניסה
לישיבת "אור החיים"

02-5000455

לפרטים
והזמנות:

לישועתך קיוויתי ה' - שלזות הבוטה בה'

משותפיות, קשה למצוא שותף נאמן. מי השותף שלך שאתה סומך עליו כל כך?"

הוא הפנה את אצבעו לכיוון מעלה ואמר: "הקב"ה הוא השותף שלי בכל עסקי. הוא נמצא אתי כל העת, הוא לא עוזב אותי לרגע. אני משליך עליו את יהבי, אני סומך עליו בעיניים עצומות. כשאני זקוק למהו, אני יודע שיש לי כתובת לפנות אליה. גם כשאני מפסיד בעסקים - אני רגוע ושלם עם עצמי, כי אני יודע שהכל ממנו יתברך, והכל לטובה. אין מאושר ושלם ממני!"



יהודי התגורר בדירה ישנה שהיתה זקוקה לשיפוץ דחוף, אולם העניין נדחה משנה לשנה. והנה יום אחד התברר לו שהשכן מעליו מתכנן להרחיב את דירתו. אמרה לו אשתו: "אנו צפויים לתקופה של רעשים ולכלוך מהבנייה של השכן, זו הזדמנות מצוינת להצטרף אליו לבניה ולשפץ

ובקשיתם משם את ה' ילקיך ומצאתך פי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך (דברים ד, כט).

אדם צריך לחיות עם הקדוש ברוך הוא - בכל עת, בכל מקום ובכל מצב. חיי העשירים ואנשי העסקים הגדולים מלאי לחצים ומתחים, דאגות וחששות. אין להם מנוחת הנפש. כל העת הם צריכים להיות עם יד על הדופק, לבדוק את מצב העסקים, המניות, ההשקעות, ניירות ערך...

יהודי עשיר היה שרוי בשלוות נפש ובשמחה תמידית. שאלוהו: "איך אתה מצליח לשמור על שלווה נפש? האם אין לך דאגות בעסקים?"

אמר להם: "יש לי שותף נאמן, אני סומך עליו בעיניים עצומות. הוא משמש לי כתובת לכל דבר ועניין. כשאני נזקק לדבר-מה, אני פונה אליו, ותמיד אני נענה על הצד הטוב ביותר".

תמהו: "אנשי עסקים חוששים

את דירתנו".

הם פנו לקבלן של השכן וסיכמו איתו על עבודות השיפוץ של דירתם. הם קבעו מועד לתחילת השיפוצים, והקבלן העריך כי העבודות תמשכנה כחודשיים.

והיכן יגורו בינתיים? הבעל פנה למשרדי תיווך למצוא דירה להשכרה למשך חודשיים. משימה זו אינה קלה, מכיוון שבעלי דירות מעדיפים להשכיר את הנכס לתקופות ממושכות. המתווכים הציעו לו כל מיני יחידות דיור שאינן מתאימות למגורים למשפחתו.

המועד התקרב, ודירה - אין, וכבר הגיע סוף השבוע. בתחילת השבוע הבא אמור הקבלן להתחיל בשיפוצים, ובינתיים אין להם דירה חלופית, והיהודי ומשפחתו כבר היו מיואשים. ואז הוא תפס את עצמו וחשב בלבו: במשך כמה שבועות התרוצצתי בין מתווכים, קיוויתי וסמכתי עליהם שימצאו לי דירה חלופית שנוכל

לגור בה בתקופת השיפוצים. ומה קיבלתי? אכזבה אחת גדולה. מהם לא תבוא הישועה! במקום לפנות אליהם - אפנה לכורא העולם. הוא כל יכול, ואין לו מגבלות כלל.

וכך עשה. שפך את שיחו לפני קונו, התפלל מעומק הלב שהקב"ה יזמן לו מקום לגור בתקופת השיפוצים.

היה זה יום שישי. למחרת, ביום השבת הלך הוא להתפלל בבית הכנסת. לאחר התפילה ראה את ילדי השכן המתגורר בכניסה השנייה של הבניין יוצאים מבית הכנסת, ובמקום ללכת לביתם, פונים לדרך אחרת. הם התרחקו מן המקום עד שנעלמו מהאופק.

במוצאי שבת התקשר לשכנו לשאול לשלומו וסיפר: "בשבת ראיתי שילדיך אינם שבים לביתם שבכניסה השנייה של הבניין שלנו, אלא מתרחקים מן המקום, החלטתי להרים אליך טלפון כדי לברר מה שלומך, ולוודא שהכל כשורה".

קלים ומחפשים שוכרים לתקופות ארכות. מה אומר ומה אגיד לך, הרמנו ידיים, אנו אובדי עצות".

השכן לשעבר שומע את הדברים, וקולו נאלם.

- "הלו, מה קרה לך? אתה על הקו?" אחרי כמה שניות של שקט, נשמעה התשובה מעבר לקו: "אני פשוט בהלם! ברגע שהדירה החדשה שקנינו הייתה מוכנה נכנסנו לגור בה. היה חבל לנו לשלם שכירות מיותרת, שכן מדובר בסכומי כסף גדולים. אולם לפי החוזה, השכירות מסתיימת רק בעוד חודשיים. פנינו לבעל הדירה ואמרנו שאנו עוברים לדירה חדשה לפני תום המועד. אך הוא התעקש: 'אתם

"ברוך ה', הכל בסדר", השיב השכן. "הסיבה פשוטה: במשך כל השנים גרנו בדירה שכורה בכניסה השנייה של הבניין שלכם. לפני כמה חודשים קנינו דירה בקרבת מקום, והשבוע, בשעה טובה, עברנו לגור בה".

"שיהיה בשעה טובה", ברך את שכנו לשעבר. לאחר ששכנו התעניין בשלומו, הוא סיפר את המעיק עליו: "ברוך ה', יש לנו דירה משלנו. מחר אנחנו אמורים להתחיל בשיפוץ הדירה. אבל יש לנו בעיה רצינית. אנו צריכים להתפנות מהדירה למשך חודשיים, ועדיין לא מצאנו דירה להשכרה. בעלי הדירות אינם מעוניינים להשכיר את דירתם לתקופות קצרות, הם רוצים חיים

לרפואת

תקוה בת רחל רוחאם

אבל זה עסק שלכם, לא שלי!"
 "מה אומר לך", המשיך השכן, "הייתי
 אובד עצות. מאין אמצא שוכר
 לחודשיים? עד שהגיע הטלפון ממך,
 והנה אתה מספר לי שאתה מחפש
 בדחיפות דירה לחודשיים, ואינך
 מוצא".

"אתה רואה, הקב"ה אינו עוזב אותנו
 - לא אותך ולא אותי. תראה את
 ההשגחה המופלאה. הוא דאג ליזמן
 אותנו לשיחת טלפון בינינו, כדי לפתור
 לשנינו את הבעיות בבת אחת".

לישועתך קיוויתי ה'!

חייבים לשלם לי את השכירות גם
 עבור החודשים הבאים, כפי שסוכם
 מראש".

"ביקשנו לו והפצרנו: 'כבר התפנינו
 מהדירה, היא עומדת ריקה, זו
 הוצאה עצומה בשבילנו, אולי תוכל
 להתחשב?' אך הוא בשלו: 'זה לא
 ענייני. אתם שכרתם את הדירה עד
 סוף השנה, כולל החודשים האחרונים,
 ואני עומד על כך שתשלמו לי את
 דמי השכירות עד השקל האחרון.
 מצדי תמצאו שוכרים חדשים לדירה
 לחודשים הבאים, וכך תממנו לכם את
 תשלום השכירות שאתם חייבים לי.



ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
 זיווג הגון, רפואה שלימה
 או להבדיל, לעילוי נשמה
 לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

אמשיך להאמין בך ולאהוב אותך

"האנוסים".

ר' אברהם ובני משפחתו היו מן האנוסים - התנצרו למראית עין, אך קיימו מצוות בסתר. הם היו עשירים מאוד, ולר' אברהם היו קשרים עם רבים מבני משפחות האצולה.

האינקוויזיציה הנוראה היתה עוקבת אחר האנוסים, ואם נתגלה שאחת המשפחות היתה שומרת מצוות בסתר, היו מעלים אותה על המוקד והורגים את בני המשפחה בייסורים נוראים.

יום אחד נודע לר' אברהם שהאינקוויזיציה חושדת בו, ועומדת לתפוס אותו ואת בני משפחתו.

מיד, ללא שום עיכוב, עזבו ר' אברהם ובני משפחתו את ביתם ואת כל רכושם הרב, ויצאו למסע מפרך. תלאות רבות עברו עליהם בדרך, עד שהגיעו למרוקו, תשושים וחלוישים. בוקר אחד, זמן קצר לאחר בואם,

בצר לה ומצאוהו כל הדברים האלה
(דברים ה, ל).

גם אם אתה נמצא בצרה ובמצוקה ח"ו, אל תעזוב את אלוקיך! כידוע, בזמן גירוש ספרד, גורשו כל היהודים אשר לא הסכימו להמיר את דתם ולהתנצר.

רבים עזבו את ביתם ואת כל רכושם, ויצאו לגלות עם כל בני משפחתם בחוסר כל. הם היו נחوشים בדעתם לא לכפור ביהדותם אפילו למראית עין, יהא מה שיהא. תלאות רבות עברו על יהודים אלה, וסבל רב סבלו, אך שמרו בעוז על אמונתם.

היו יהודים, ובפרט העשירים שבהם, שקשה היה להם לעזוב את בתיהם המפוארים ואת חיי התפנוקים, ולצאת עם הנשים והטף לדרך לא נודעת. אותם אנשים עשו עצמם כאילו קיבלו עליהם את הדת הנוצרית, אך קיימו מצוות בסתר. הם נודעו בכינוי

כבר אמרת לנו על ידי חכמיך (ברכות לג ע"ב): 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים', ואני - את יראת השמים ואת האמונה כך לא אמכור תמורת שום הון שבעולם! עם כל תלאה ועם כל צרה, אמשיך להאמין כך ולאהוב אותך, ה' יתברך!".

הדברים הנוראים והנפלאים האלו נמצאו כתובים ביומנו.

בזמן שהשעה משחקת לאדם ומאירה לו פנים, הוא מודה לה' יתברך ומברך אותו. אך גם אם באים על אדם ימים קשים, חלילה, עליו להמשיך להאמין בקב"ה ביתר שאת, ולדעת שכל מה שהקב"ה עושה - לטובה הוא עושה.

קם ר' אברהם בבוקר, וגילה שאחד מילדיו נדבק במחלה קשה. לא חלפו שעות רבות, והילד נפטר.

קשה ונורא היה הצער, אך ר' אברהם קיבל עליו דין שמים באהבה.

חלפו ימים ספורים, וגם אשתו ובנותיו של ר' אברהם מתו מחמת המגפה. נותר ר' אברהם יחיד מכל משפחתו. בודד וגלמוד וחסר כל בארץ נוכריה.

נשא ר' אברהם עיניו לבורא עולם ואמר: "ריבונו של עולם, שני חלקים נתת באדם, גוף - הגשמיות, ורוח - האמונה. את כל מה שהיה לי בגשמיות לקחת ממני, אך אנא, ריבונו של עולם, אל נא תיקח ממני את אמונותי!

סגולתו הבדוקה של הגר"ח מוולוז'ין

זוהי סגולה נפלאה מאוד שכותב רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל בספרו "נפש החיים" (שער ג פרק יב), וזה לשונו:

"ובאמת הוא עניין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו, ולא יעשו שום רשם כלל, כשהאדם קובע בלבו לאמור - הלא ה' הוא האלוקים האמיתי, ואין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם, וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו, ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק ומטהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא - כן יספיק הוא

אֲתָהּ הִרְאָתָּ לְדַעַת פִּי ה' הוּא הַאֱלֹקִים
אֵין עוֹד מִלְבְּדוֹ (דברים ה, לה).

פרש רש"י: "הִרְאָתָּ - כתרגומו אתחזיתא, כשנתן הקב"ה את התורה, פתח להם שבעה רקיעים, וכשם שקרע את העליונים כך קרע את התחתונים, וראו שהוא יחיד, לכך נאמר: 'אֲתָהּ הִרְאָתָּ לְדַעַת'."

בני ישראל ראו בעיניהם ממש, שרק ה' הוא האלוקים, ואין עוד מלבדו!

כאשר אדם קובע בלבו את האמונה המוחלטת שרק ה' הוא האלוקים, ו"אין עוד מלבדו" - שום בריה אינה יכולה להזיק לו.



הקודש. לאחר שהתאלמן מאשתו, לקח את שני ילדיו - בן ובת קטנים, ויחד עלו על אונייה בדרכם לארץ ישראל. במשך זמן מה שטה האוניה על מי מנוחות, אך בעודם בלב ים התחוללה סערה עזה. האוניה נזרקה בין הגלים, ולבסוף החלה להתפרק. הנוסעים נאלצו לקפוץ אל מי הים הסוערים.

רבי ישעיה החזיק חזק בשני ילדיו, ובמאמץ גדול שחה לכיוון היבשה. הוא שחה ושחה, עד שהרגיש שאינו מסוגל יותר והוא עומד לטבוע יחד עם שני ילדיו. רעיון נורא עלה במוחו - אם יעזוב את אחד הילדים, יתכן מאוד שיעמוד לו כוחו להציל את הילד האחר. אך איך יכול להחליט החלטה נוראה שכזו, במי מהם לבחור?

יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל".

ראוי, אם כן, לכל יהודי לשנן ולחזק את הדברים היטב בלבנו.

בימים הנוראים ובתענית ציבור אנחנו אומרים: "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה". כשיהודי יודע ומאמין בכל ליבו, שרק הקב"ה הוא מלכו של עולם, ורק הוא יכול להושיע - קרובה ישועתו לבוא.

רבי ישעיהו ברדקי זצ"ל היה תלמיד חכם עצום, שנודע בחכמתו וביראתו, והעמיד תלמידים רבים וחשובים. הוא היה חותנו של רבי ישראל משקלוב.

רבי ישעיה השתוקק לעלות לארץ

לרפואת והצלחת

רחל רוחאם בת נרקים

והמשיך לשחות עד שהגיעו לחוף מבטחים.

כאשר הגיעו, צנח מעולף. המאמץ, שהיה מעבר לכוחות אנוש, נתן בו את אותותיו.

לאחר ששבה אליו רוחו, אמר לבתו: "דעי לך, בתי, יסוד יקר לחיים. מה שהציל אותך ומה שמציל כל יהודי ויהודי זו הקריאה: 'אבא, אין לי אבא אחר! רק אתה יכול להציל אותי!' הקריאה הזאת שלך נתנה בי כוחות שלא היו בי קודם לכן!".

אנחנו בנים של בורא עולם, ועלינו לסמוך רק עליו ולפנות רק אליו. אין עוד מלבדו!

חייבים אנחנו, כל עם ישראל, לפנות אל אבינו שבשמים, הוא אבינו, הוא מלכנו והוא מושיענו. כאשר אנחנו מחזקים בלבנו את האמונה "כי ה' הוא האלוקים! אין עוד מלבדו!" נכמרים רחמיו עלינו, ומיד מציל אותנו.

בכוחות על אנושיים התאמץ רבי ישעיה, והצליח לשחות עוד כברת דרך, אך כוחותיו אפסו. הוא ידע שאין בררה, אם לא יוותר על אחד הילדים, ימותו שניהם.

חשב בדעתו את מי צריך להוריד, ובלב קרוע לגזרים הכריע שיש דין קדימה להצלת הבן, מאחר שהבן מחויב בתלמוד תורה. "אם לא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי" (ירמיהו לג, כה), התורה היא הקיום של העולם, ובלעדיה אין העולם יכול להתקיים.

הילדה החלה להישמט, והשמיעה צעקה נוראה - "אבא!!".

"בתי", בכה רבי ישעיהו, "איני יכול"... אך אז צעקה שוב הילדה: "אבא! אין לי אבא אחר! אבא... רק אתה יכול להציל אותי!".

לפתע חש רבי ישעיה כוחות חדשים ננסכים בו, הוא אחז היטב בילדה

"המגנטים" של הפרופסור

כישרונות נפלאים. הוא כהן כשופט אצל הערבים, ולכן היה עליו לדעת את הקוראן על בוריו, וגם להכיר היטב את חוקי המשפט שלהם. כאשר נאלץ ללמוד את השפה הצרפתית, למד אותה במשך שלושה חודשים.

יראת השמים שלו היתה מופלאה. בתוך החורבן שבתונים הוא שמר על קדושתו וטהרתו, ופעל להציל את המצב הרוחני של יהודי תונים.

יום אחד הגיע אל הרב בחור נבוך, ובפיו שאלה:

פרופסור אפיקורוס אחד רצה להחדיר כפירה בלב הבחורים. בעת שישבו בכיתה, אמר להם הפרופסור הרשע: "אתם יודעים איך העולם קיים? הרי העולם נמצא בתוך אוויר, ועל מה הוא עומד?"

"איך באמת תלוי העולם ועומד?" תהו הבחורים.

וַיֵּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ פִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵינְ עוֹד (דברים ה, לט).

לפני כמאה שנים חלה התדרדרות קשה במצבם הרוחני של יהודי תונים. ארגון 'אליאנס' גרם להרס נורא של החינוך. צעירים ומבוגרים עזבו את דרך התורה, והתחילו לחלל שבת, רחמנא ליצלן. יהודים רבים למדו באוניברסיטה של תונים, שם היו מלמדים אפיקורסות, והפכו להיות שונאי דת ומומרים לתאבון ולהכעיס.

בג'רבה ובג'אבס, ובעוד ערים, שמרו את משמרת הקודש, אבל בתונים עצמה התנהגו רבים מהיהודים כגויים גמורים.

באותה תקופה חי בתונים הצדיק הקדוש, רבי מצליח מזוז הי"ד [אביו של הגאון רבי מאיר מזוז שליט"א]. הוא היה גאון מופלג בתורה ובעל

אמר הפרופסור, "שמתי מגנטים חזקים בפינות החדר, והם מחזיקים את הכדור תפוס באוויר, שלא יפול. רואים אתם? גם לעולם יש מגנטים שתופסים אותו, וכך אינו נופל".

באופן זה ביקש הפרופסור הרשע והשוטה לנעוץ כפירה בלב התלמידים היהודים.

אחד התלמידים בא, כאמור, אל רבי מצליח מזוז הי"ד, וסיפר לו על כך. מיד אמר לו הרב: "ולא השבתם לפרופסור שלכם תשובה ניצחת? - טוב, העולם הזה עומד על מגנטים, אבל על מה עומדים המגנטים? בחדר יכלו להדביק את המגנטים לקירות, אבל היכן הם הקירות שעליהם עומדים המגנטים של העולם? מי

אנחנו יודעים, כמוכן, שהקב"ה ברא את העולם ומקיים אותו, ומחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. אבל את הבחורים באוניברסיטה לא היה קשה לבלבל.

הפרופסור הביא לחצר האוניברסיטה כדור ברזל גדול, והניח לו ליפול לכיוון האדמה. האם הכדור הזה יכול לעמוד באוויר? לא, אם לא יחזיקו את הכדור הוא יפול.

אמר להם הפרופסור: "עכשיו אראה לכם, איך הכדור יעמוד באוויר, אף על פי שאף אחד לא יחזיק אותו".

הכניס את הכדור לחדר, ופתאום הכדור עמד באוויר ולא נפל.

כיצד?



שניסו המחטיאים להחדיר ללבבות, והרב היה מצליח בנקל להביס את הכופרים, ולהראות את האמת הברורה והיחידה.

את האמונה הטהורה כבורא העולם!

המעמיד? הקב"ה ישתבח שמו, הוא הבורא והוא היוצר, והוא המעמיד את העולם ברצונו".

השתומם התלמיד, ושמח שמחה רבה. בחורים רבים היו באים ושואלים אותו לגבי ספקות ותהיות,



מבצע מיוחד

ארץ אור האלוא

האלוא מוצבו
נותרו
כרכים בודדים
בלבד

כל כרך ב-25 ש"ח בלבד!
* מהכרכים שנשארו במלאי

כמו כן ניתן להשיג בכניסה
לישיבת "אור החיים"

02-5000455

לפרטים
והזמנות:

זרענו וכספנו ירבה כחול

משום שעליו להשכים קום בבוקר כדי להביא טרף לביתו, לפיכך הוא מזדרז להוציא את השבת מוקדם, ואומר את הבקשה שאומרים במוצאי שבת: "זרענו וכספנו ירבה כחול", בשעה מוקדמת.

העשיר, לעומת זאת, ישן מאוחר, בפרט בשבת, ואוכל כדבעי סעודה שלישית, הנמשכת שעה ארוכה, הרבה אחרי זמן צאת השבת, ורק אחר כך אומר: "זרענו וכספנו ירבה כחול", ומבדיל בין קודש לחול.

כשמקבל הקב"ה את תפילת העני: "זרענו וכספנו ירבה כחול", הוא אומר לו: בני, רוצה אני לתת לך,

שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ (דברים ה, יב).

השבת היא מקור הברכה. שבח מיוחד השתבחו המאחרים לצאת מן השבת וממהרים לבוא, בכוחם להמשיך את ברכת השבת על פני כל ימות החול.

מצוי בעולם שלעשירים יש כסף - ומעט ילדים, ואילו לעניים יש משפחות גדולות וכסף אין כלל. דווקא הם שצריכים כל כך את הכסף קיבלו ממנו מעט.

דורשי רשומות יחסו זאת למנהגם של העשירים והעניים בצאת השבת. העני המסכן צריך לישון מוקדם,

להצלחת

מרדכי בן חנה

לך. 'בא אחיך במרמה ולקח ברכתך', את כל קצבת הנשמות לשבוע הזה כבר נתתי לאחיך העני, אבל 'כספנו' יש ברווח, כי את זה לא יכולתי לתת לו, ויכול אתה ליטול ממנו כאוות נפשך.

כך זה נותר, העני מבורך בילדים, והעשיר - עם ממון מרובה, אך עם מספר מועט של ילדים.

אבל בשמים ישנם עוד הרבה שעדיין לא עשו הבדלה, לכן זרע שהוא לא מוקצה יכול אני לתת לך, אבל כסף הוא מוקצה, ולא שייך לתת כעת. תקבל אם כן בנים, אבל לא תקבל כסף.

כשבא העשיר ואומר: "זרענו וכספנו ירבה כחול", בשעה מאוחרת, אומר לו הקב"ה: "זרענו' כבר איני יכול לתת



ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
 זיווג הגון, רפואה שלימה
 או להבדיל, לעילוי נשמה
 לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

המרכז העולמי לתודעה יהודית מוסדות אור החיים

ע"ש הקדוש רבנו חיים בן עטר זצוק"ל - בראשות הרה"ג ראובן אלבז שליט"א



למעלה מ-
10,555,000
שעות של לימוד תורה
בשנה!



להקדשת יום לימוד תורה
הנלמד ע"י מאות אברכים ובחורים
02-5000455

ניתן להקדיש את הלימוד לעילוי נשמה, לרפואה, לזיווג, להצלחה וכו'

רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים טל: 02 - 5000455 פקס: 02 - 5000502 orhachaim.org

לחסויות, להפצה, להנצחות

ולקבלת העלון

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: 02-5000455

058-321-3565

נא לציין "עבור חוברת האור לחיים"

החוברת הודפסה על ידי התורמים והמסייעים הי"ו

לזרע בר קיימא: אפרת בת שמחה סוליקה

לרפואת: רמי בן חנה הי"ו, רמי בן אסתר הי"ו, תקוה בת רחל ויקאם הי"ו,

ראובן בן יעריה הי"ו, גרשון חי בן רחל הי"ו, דוד וראובן בני שרית הי"ו,

אילה בת שושנה הי"ו, ישראל בן רימה הי"ו, מיכל בת אסתר הי"ו,

התנוקה נטע בת ג'והנה הי"ו

ולעילוי נשמת: ר' דוד בן איה ז"ל, מרים בת זררה ז"ל,

מוזל בת מרים ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, ר' יהודה בן עישה ז"ל,

תמר בת רגינה ז"ל, רחל בת נג'מה כוכבה ז"ל, לאה בת פנינה ז"ל,

מרדכי צבי בן רגינה ז"ל, ר' יגאל בן מלכה ז"ל,

יעקב בן ברטה ז"ל, יהונתן בן מרים ז"ל, יוסף בן ציונה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה